

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izveniši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „zvezdi“. Ogravnštvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Jugoslovansko bojišče.

Iz Srbije nazaj došli slovenski prostovoljci, ki so mesec dni zastoj čakali v Šabcu in Belgradu, pripovedujejo nam, da se to zimo od strani Srbije nij mogoče načeti akcije, da pa utegne pokniti na spomlad. Tudi srbski narod nij tako navdušen, kakor bi imel biti, da si ravno tudi za knežvo ženitev nij bilo v resnici nobenega navdušenja, o katerem je oficijozni telegram poročal. — Četo popa Žarka, ki se nij tako nesebičnega izkazal, kakor je bil od kraja soditi, ker je izginil, prevzel je znani obrst Oreškovič. Četa generala Stratimiroviča, ki se je v Šabci organizovala, je vlada razpuščila. Vse se tolaži na spomlad. Tudi Turki, kakor telegram iz Carigrada poroča, se nevedne delajo in obetajo Srbiji zadoštenje za oskrnjenje granic, češ, da so se prigodile le vsled neporazumljenja, če so se res.

O zadnji bitvi pri Trebinji, ki smo jo mi že omenjali, poroča „Triest. Ztg.“ od ponedeljka: „22. oktobra so bili vstaši od 2000 iz Trebinja došli Turki z 8 kanoni napadeni. Boj je trajal cel dan. Peko Pavlovič je prijel Turke ob strani, in bili so popolnem tepeni. Turkov je 300 mrtvih ostalo.“ — Sicer se iz Dubrovnika 24. t. m. poroča, da je Petrovič pretrgal vez med Trebinjem in Klekom.

Sicer pa se iz Cetinja „Narodnemu Listu“ brzojavlja 21. t. m.: Izredno in neprestajno deževje ne daje vstašem prosto premikati se. Vendar je vsak dan kak manjši boj. — V turških taborih je polno bolnikov. Vstaši so v Hercegovini prilično dobro oskrbljeni in stoje nepremično pri svojej odloki, prej umreti, nego orožje položiti.

Italijanski dobrovoljci so naredili svojo četo. Vodja je conte Carlo Faella.

Iz Broda na Savi se piše „Obzorn“, da je parobrod Ceres, ki je potoval po Savi v Sisek, moral več ur čakati, ker je bila huda borba na obali Save blizu Motaice planine v Bosni. Dopisnik pravi koncem: „Raja se je s Turki zakrvavila, da o skorem pomirjenji ne more biti govora. Vsaka pomoč pride še dosta rano.“ —

Nekatere gospodarstvene opazke.

[Izv. dop.]

Koderkoli kdo po Slovenskem potuje, povsodi se mora prepričavati, kako zelo manjka našemu narodu i moralne i formalne omike. Ako ideš po Gorenjskem, srečaš in zopet srečaš človeka, ki ti navzlic vsej prijaznosti tvoje surovo zabavlja: „Prokleti škrije! itd.“ Kraševce ima tudi tako srce. Ako pa se podaš na Dolenjsko, ondaj ti pa vsak jako prijazno vse obljubuje, a malo kaj izpolni. Naš kmet pravi: „Kadar koso klepljem ali pa ženo tepem, (!) nikedar časa ne izgubim,“ češ, kolikor zamudim se sedenjem, toliko urnejše mi potem kosa reže i. t. d. —

Premnogi kmetje naši še orjó z lesenimi plugi. To pa se mi tako nazadnjaško vidi, kakor, da bi kdo z lesenim nožem pogačo rezal. Tu pa tam se sicer nahajajo napredni gospodarji, ter imajo železne pluge. A kaj pomaga, da jim je pa le nepopolni Cugmajerjev znan. Bodi si za hribovske, bodi si za ravne njive jih morete dobiti po g. ravnatelju vinorejske šole na Slapu in sicer izvrstne pluge.

Navadna kmetova opozicija proti na-

svetovanju boljšega kmetovanja je: „To nij za naše kraje“. Tudi letos mi je zopet nek kmet ponovil to parolo, ko sem mu rekel, naj se vsaj nekoliko poslužuje kmetijskih mašin.

Vsi njegovi sosedje imajo grozdne mline le on se brez tega orodja zaničljivo na nje ozira, hvaleč nekdanje „dobre cajte“, ko še nij bilo teh „neumnostij“. Od mraza mu zobje klepetajo, ko tlači jedva 3—4° R. toplo grozdje in zabavlja čez „gospodo“, katerej „netreba tlačiti“. Jaz pa sem mu strastno pokazal na njegove mejače, katerim tudi netreba tlačiti mrzlega grozdja, ker imajo mline, dobre mline po 5 gld.

Ročne mlatilnice se tako po ceni dobe, pa vendar še zdaj rajše mesti par dni — po več tednov s cepci mlaté in se pote trpini. Ob Savinji so pa prav v tem oziru hvale vredni kmetje, mnogi mlate z mašinami. Naj bi se vsaj po dva soseda združila za to nakupovanje. In to bi bilo toliko lažje, ker so uže jako po ceni, in — v več obrokah se mogó izplačati.

Sadnega drevja še tudi ne znajo pomnožiti, dokler ne vzrastó sedaj učeči se po eksistujočih narodnih učilnah. Pa še tega sadja ne znajo spravljati. Suho sadje (slive) bi se najmenje še enkrat tako drago prodalo, ako bi je sušili po dr. Lukasovih sušilnicah ki veljajo le 20—30 gld. Kalup (izgled) za to se dobi na Slapu za par gold., poduk tiskan pa pri kranjskej kmetijski družbi od Slapske šole ravnateljstva spisan. Koliko menj drv bi šlo s temi sušilnicami.

Kar se tiče grozdnih preš, opominjam čest. čitatelje le na nedavno v „Sl. Nar.“ in „Tedniku“ priobčeni svoj spis. O letošnjem potovanju baš o trgatvi sem povsodi pogrešal

Listek.

Kupa brinjevca.

(Izvirna povest, spisal Liberius.)

(Dalje.)

III.

Tisto po polu dne je sedela, kakor po navadi, učiteljčeva Irena v svojej sobi z izgledom na vas in je šivala. Povrh pa je še premišljevala mnogo rečij, kakor delajo pogosto device bolj osrpane.

Kar se tiče njene zunanosti, bi bil dober opazovalec, ki kaj ume na žensko lepoto, imel mnogo sodbe.

Velika, precej debeluhasta postava, odevetelo mračno lice, mejbine preširne oči in debele kite tujih, kupljenih las so slaba priporočila zaljubljenemu očesu.

A s tem ne smemo trditi, da je bila

njena duševnost tudi v soglasji s skromnimi naravnimi darili.

Irena je, postavim, mnogo govorila, zaljubljeno pogledovala mlade fante, brala mnogo romanov, igrala nekaj polk na klavirju in pripovedovala vsakemu, koliko se je morala učiti nekdanj v mestu, in kako vse drugače se živi pri učenej gospodi.

Povrh je imela nadepolna Irena še dve imenitni in važni lastnosti. Prva je bila neizmerno veselje in čakanje lepega zakonskega stanu uže od sedemnajstega leta sem, druga pa videzno manjši, a jako pomenljiva, ker je bila izjemna ženstvu, namreč Irena je zajutrkovala — ne sladke ženske kave, temuč navadno kupico brinjevca poleg svojega očeta in kadila je, se vé da, skrivaje, prav rada cigare.

Ljubezen do društvenega življenja je podedovala Irena menda po prvotnej materi vsega človeštva, a vse drugo po svojem

očetu, kajti pri njem je videla piti vsako jutro brinjevec in kaditi pipo, ob večjih praznikih in v svetih časih pa dvakrajcarske drage cigare.

Ker je bila, kakor je znano, odgojena Irena po moderni šegi glavnega mesta, bila je tako rekoč ponosna skoraj na vse to, in nij poslušala skrbne matere, katera nij mogla umeti, kako more piti hči brinjevec in ljubiti smrdljivi tobak.

Tako je sedela tudi denes Irena pri šivanju, katero jej pa nij šlo dobro od rok, kajti mnogo potov je naslonila glavo v dlan in zrla mrtvo pred se in premišljevala, kdo vé, kaj neki.

„Bog vé, ali pride denes,“ vzdahne posled in pomoli pol glave skozi okno na vas. „Uže dva dni ga nijsem videla. Da, to je preveč, tega ne prestanem. Tem moškim je vse enako, samo norčujejo se z nami, družega nič.“

ločenje jagod od pecljev, da bi belega grozdja mošt brez pecljev na tropinjah toliko časa vrel, da bi se tekočina za dva palca vzdignila. Marveč ali bog zna, kako dolgo vre, ter posrka iz pecljev ona zoprna drvenost, ali pa se kar brez pardona odmah loči mošt od tropin, ter ne more v se srkati onih prijetnih dišav in barve, kar se nahaja le v luščinah, a ne v soku.

Dobrohotni in prijazni Dolenjci so me ponujali z moštom, a po plesnobi dubne, ker precej po vinskem iztoki ne puste na zraku odprtega soda, prej lepo pomitega in potem ga pa še ne zapro popolnem v enem dnevi na suhem kraju. Kar za letošnjo kapljo nij zamujeno, je to, da jo februarja (ker letos ne more radi hladne trgatve dosta rano burno dovreči) pretoče, drugič pa junija v tistem vremeni. Tudi zaprta in polna naj je posoda, da se ne bode ocet (jesih) delal.

Trganje v pravem časi po Dolenjskem je nemogoče, ker so razna trtna plemena druga z drugim pomešana, če bi tudi kakov v kletarstvu čisto ignoranten c. kr. okr. glavar na stave orožnikov (žandarjev) pošiljal okoli nadzorovat. Kak Dolenjec ve, da je črno grozdje boljše za trgovino od belega, a ipak se malokdo požuri (podviza) z množenjem črnih plemen. Skoro vsak vinski producent ima mej drugo trto preko 5 procentov črnine. Znano pa je tudi, da črna volovina in pa ptičina (črna) skoro nikoli na cedili ne pusti kmeta, bodi si glede dobrotnosti. Porabite torej uže to pomlad o rezitvi vso to recino, porabite jo po 18 do 24 gld. dolgo da posebno gredo brez stanine poleg in kmali prepodite ž njo slabo lipovščino i drugo. Ujedo se vam nij treba bati, da bi s tem importirali trtno uš iz tujih krajev.

Nij ga gospodarja, kojemu ne bi poteklo kedaj sod vina, naj bi dakle vsak producent pocementil kletna tla, ki naj bi visela v kot, kjer pa naj bi se nahajala pocementena jama za poteklo vino. Ta insekunanca se izvrstno čisto izplača.

Da gremo v govedarstvu še vedno polžev pot, temu je uzrok uže telečja odgoja. Dalje to razvijati tega neutegnem, nego zavračam č. čit. na svoje članke od zač. t. l. v „Slov. Tedniku“ po dr. Lehmannovej metodi.

Zdajci se odpró duri in pred njo stoji mati resnega, nenavadnega obraza.

Starka sede svojej hčeri nasproti, podpre suho brado v dlan in molči. To je Irena hudo, nepopisljivo hudo in boji se, da je morda ona kriva te ne navadne matrne otožnosti.

„Kaj vam je, ljuba mati, denes, da molčite in ste tako utopljeni?“ pravi zdajci hči, spusti šivanje v naročje in upre v starko svoj radoveden obraz.

„Mati še nekoliko molči, potem pristavi: „Godi se mi, godi, da živemu človeku ne tako, kako bi bila vesela in bi bila. Dan na dan moram čuti grenke besede od tvojega očeta in moja beseda ne velja nič in ne velja.“ Potem razloži starka mej solzami jutranji prepir zaradi grajskega najemnika in njene možitve in pristavi: „Kaj ne, Irenica, da ti ne maraš Pelina, se vé da, napačno bi ne bilo, ko bi ga mogla ljubiti, petičen je. — A to nij mogoče, tega sem prepričana. Oče si je pa si-

Tudi čebelarstvo naše je še v otročjih letih. Po 2 gld. izvrstne panje mogó se dobiti tudi na Slapi; oni Dairdsonovi, koje dobite od kranjske kmetijske družbe, so vrlo slabi.

Na g. narodnih učiteljih je, da se v tem povzdigne naš ubogi narod, ki dozda le v Berolinu in pa črez „Gran sassod“ Italia“ prerado preže po voditeljih!

P—k.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 26. oktobra.

Austríjska vlada je baje pripravljena, trgovinsko pogodbo z Anglijo popraviti v smislu sedaj sploh terjane brambe domačega dela, ali celnega varstva domače industrije.

V **Dalmaciji** je v velikem posestvu izvoljen dr. Antonietti, narodnjak, v državni zbor, in sicer z 69 glasovi večine. Narodni volilci se niso še nikdar v tolikem številu zbrali. Lahonski in nemški časniki upijejo na Rodića, da je bil pristransk, a gotovo le, ker je tu voljen — Slován!

Hrvatski „Obzor“ začinja nekako pikati na načelnika notranjega oddelka hrv. vlade Živkovića. Pač bi dobro bilo, ko bi se ta pólumagjaron odpravil.

Vnane države.

Španski minister notranjih zadev nij dovolil republikancem, imeti volilni shod, ker obstoječih ustanov ne priznavajo. Sicer obeta vsem strankam volilno svobodo. — Karlisti so napali San-Sebastian, vrgli 40 granat v mesto, a brez uspeha.

Na **Grškem** so demokratje bili malo časa na vladi. — Sedaj je Kumunduros dobil nalog, novo vlado sestaviti. On bode za sedaj (nasproti Turkom) za Slovane boljši.

Angleški prestolni naslednik, princ Wales, je prišel na svojem potovanji v Egipt. Povsod je bil dosedaj čestilno sprejeman.

Iz **Rima** se brzojavlja: Katoliško društvo je poslalo nemškemu cesarju adresó, v kateri prosi za svobodo cerkvi.

Nemški cesar je prišel v Berolin nazaj.

Dopisi.

Iz pod Gromade 23. okt. [Izv. dopis.] — p. — Goriški „Kmetovalec“ št. 19 v članku „Sadjereja na slovenskem jugu“ marsikaj zanimivega in resničnega pove, a

loma utepil take misli v glavo in si jih je. — „Pelina, pravite, da bi vzela,“ jekne urno in nekako začudeno Irena in oči se jej zasvetijo, ne vemo, ali veselja, ali jeze, ali obojega.

„Da, Pelina, grajskega najemnika, Irena, dejal je oče in zabičeval, da mu dopadaš in ima resne misli s toboj,“ odgovarja starka, ogledujoč svojega ljubeznjivega otroka, kakor bi hotela reči: „Pomisli dobro, kaj storiš!“

„Mislim, da nij napačen človek, ta najemnik, prijazen je in priljuden,“ pristavi dekle in jame zopet urneje šivati.

„Kaj pa gospod dacar poreče? Tudi on ima oko za te, kakor ti je znano, in govoril je uže tudi z menoj o tej reči. Jaz sem mu dala besedo, da ne ugovarjam. Res njegova služba nij velika, a pošteno ga redi in tudi ženi bode zadostovala,“ povzame zopet mati besedo.

(Dalje prih.)

narodne učitelje in šolske drevesnice pod njih oskrbništvom pa vendar le malo preveč brezobzirno napada in kot drago, nepotrebno „komedijo“ (!) svetu predstavlja. Jaz bi pisatelju, sicer dobrega članka, prav nič ne ugovarjal, a ker bi utegnil marsikateri, ki naših razmer ne pozna, misliti, da smo narodni učitelji res vsi tako zaspani in nemarni, da se za sadjerejo res tako malo brigamo; naj mi bode dovoljeno, da to stvar nekoliko pojasnim po izreku: „Da se resnica prav spozna, treba je čuti dva zvona.“ Omenjeni članek mej drugim pravi: „Skusilo se je srenjske (šolske) drevesnice ustanoviti, z državno podporo so se tudi res ustanovile, ter dotičnim srenjskim učiteljem v oskrbovanje izročile. Škoda za čas, škoda za novce, katere se je za te poskušnje potrosilo, kajti izpodletele so.“ — Hudo smo v teh vrsticah narodni učitelji obsojeni, kajti vsak, kdor te vrstice čita, misliti si mora, da mi učitelji nijmo sposobni, da bi se nam v prihodnje še šolske drevesnice v oskrbovanje izročevale itd. Vprašam vas gosp. pisatelj omenjenega članka, kdo bode pa v prihodnje v srenji to stvar prevzel? Kaj menite, kdo bolje sadjerejo razume: učitelj, ki se je tega predmeta uže kot kandidat teoretično in praktično učil, ter pozneje kot učitelj z raznimi skušnjami prakso dopolnjeval, ali pa kak drugi priprosti seljak, ki se mu še o umni sadjereji nikoli sanjalo nij?! Le malo pogledite po naših notranjskih vaseh, videli boste precej na prvem vrtu, koliko naši seljaki o sadjereji umejo in koliko se tudi z njo pečajo. Prehodili boste lahko cele vasi a našli ne boste razen vaškega učitelja niti enega, ki bi temeljito vedel, kako se drevje umno presaja, snaži, cepi itd. Šolske drevesnice pa tudi še niso vse spodletele, kajti mnogo vam jih še lahko naštejemo, v katerih se pridno sadjereja goji, in cele vrste drevesec učitelju čast ne pa sramoto delajo. Razume se pa tudi samo ob sebi, da so tudi drevesnice, katere tega imena ne zaslužijo, a tega nij povsod učitelj kriv, kar bom pozneje dokazal. — Dalje pravi omenjeni članek: „Z velikim hrupom spravil se je marsikateri učitelj na delo itd.“ No, jaz menim, da se baš godlo, vriskalo in bog ga vedi kako razsajalo nij takrat, ko je učitelj z lopato v roci v drevesnici kopal, drevesca presajal ali požlahnoval. Ako se je pa v kakem javnem listu objavilo, da se je tej ali onej šoli drevesnica priredila, še nij bil tak strašanskih hrup, temuč ustreglo se je s tem le onim možem, ki radi poizvedo kaj je tu ali tam na šolskem polji novega. Dalje pravi omenjeni članek: „Kopalo, sejalo, plelo, presajalo, znabiti tudi požlahnovalo se je — vse to pa z izginljivimi izjemami le dve k večjemu tri leta, in če si ogledamo denes srenjskim drevesnicam odločene prostore, kaj vidimo? No, Dunajski pesnik bi zapel: „da sieht man gar nichts mehr itd.“ No, ko bi to istina bila, kar je v teh vrsticah navedeno, uže zdavnaj bi nobenega kremplja v nobenej šolski drevesnici ne bilo. Le pogledite n. pr. šolsko drevesnico v Senožečah in videli boste: „dass man noch immer etwas sieht, wenn man auch halb blind ist.“ Da imamo učitelje, katerim je zakotna pisarija, pošta, kupčija in drugo vse, a šola nič; vemo tudi mi, in baš pri tacih boste našli šolske drevesnice v žalostnem stanju, a pri pridnih, za napredek naroda

vnetih učiteljih ne. Pridni, za napredek šolstva in kmetijstva vneti učitelji se gotovo trudijo vsak po svoji moči tudi za povzdigo sadjereje, a v šolski drevesnici vendar čudežev delati ne morejo. Dalje pravi omenjeni članek: „Čez dve, tri leta prepričal se je še le od pričetka za drevesnico znabiti prevneti gospod učitelj, da se je v štiritedenskem ali pa še celo štirinajstdnevem kurzu v Gradci, Gorici ali še celo na Dunaji vendar premalo naučil.“ Tudi jaz rad priznam, da se samo s švabsko teorijo v kmetijskih kurzi v Gradci, na Dunaji ali v Celovci nijsmo bog vedi kaj vse pridobili, a kmetijskemu kurzu v Gorici gre pa vendar vsa čast, kar nam uže dopisi „Slov. Naroda“ svedoči. Teorija je le teorija, a prakso si pa učitelj lahko sam pridobi če le hoče. Kedaj je kak učitelj za sadjerejo prevnet, je pa tako čudna zagoneska, da jo jaz rešiti ne upam. — Dalje meni tudi gosp. pisatelj, da 12 ali 14 letni fantiči še nijsmo godni se sadjereje učiti, ker še ne poznajo prave resnobe življenja“ itd. Jako radoveden sem kedaj in kje naj bi se torej sadjerejo učilo ako ne baš v narodnej šoli, katero pa le 12 ali k večjem 14 letni dečki obiskujejo, ne pa 20 ali 25 letni mladeniči, ki baje uže bolje umejo resnobo življenja! Jaz tudi po moji neumni pameti menim, da baš narodna šola je kraj, kjer se prihodnji gospodarji izrejujejo, toraj se jim baš tu mora veselje in ljubezen do sadjereje glokoko v srce vcepiti ako hočemo, da se bodo pozneje kot umni kmetovalci tega predmeta z veseljem poprijeli, ter ga pridno gojili. Kar pa omenjeni članek o srenjskih predstojnikih govori, je gola istina, kajti ti možje učitelja v težavnem delu jako molo ali pa celo nič ne podpirajo in baš zastran tega nijsmo povsod drevesnice take kakoršne bi morale biti. Od narodnega učitelja se vendar ne more zahtevati, da bi še od svojih pičlih dohodkov razna dela in opravila v šolske drevesnici, katerih sam z 12 ali 14 letnimi dečki opraviti ne more, iz svojega žepa plačeval, ter verh tega, da se noč in dan trudi še materijalno škodo trpel. Srenje naj tudi v to svrhu kaj store in videli boste, da mi narodni učitelji vendar še nijsmo take ničle kakor nas nekateri mislijo. —

Kar pa denarne nagrade zadeva, ki se marljivem sadjerejcem dele, opisal in prav dobro naslikal je uže „Sl. Nar.“ 73. leta, torej za denes o tem molčim, ker je čitateljem „Slov. Naroda“ uže itak znano kako se z Metelkovimi in drugimi darili godi. Pojasnilo bi se marsikaj še lahko, a denes naj to zadostuje.

Domače stvari.

— (Banka „Slovenija“), kakor nam trdijo, dobre kupčije dela in si je dobro opomogla. Po tem tacem naj jo po deželi naši ljudje priporočajo, da se vsi domači ljudje pri domačem zavodu zavarujejo.

— (Politično in bralno društvo „Edinost“) za tržaško okolico ima 1. nov. ob 11. uri do polu dne pri sv. Ivanu v Kastelčevem dvorani redni občni zbor. Dnevni red je: 1. Sporočilo odborovo o društvenem delovanju. 2. Prošnja do slav. mestnega svetovlastva, naj se odpravijo sedanji okrajni načelniki, ter naj se volijo na mesto njih domači zaupni možje za župane. 3. Posamezni

predlogi čest. gg. udov. 4. Volitev novega odbora.

— (Goriško) deželno postavo o odpravi šolnine in o nekoliko poboljšanih učiteljskih plačah je cesar potrdil.

— (Iz Gorice) ima tukajšnje slovensko glasilo duhovenske stranke dopis, v katerem se trdi, da namerava Winkler svoj državno-zborski mandat odložiti. Mi tega dosedaj še ne moremo verjeti. — Ali konsekvencije tega glasu so čudne in podučne. Dopisnik konservativec goriško spravo ume skoro tako: jaz bom ukazal, ti mi boš pa delal. To ne pojde. Pametni bodite. Porazum je le mogoč, kjer nij trma in ne zametanja osob.

— (Popravek.) V zadnjem listu mej novostmi naj se bere namestu „državni“ — „deželni zakonik.“

— (Milodari za pribegle iz Hercegovine in Bosne.) [XIII. izkaz.] Iz Sodražke fare nabral i poslal č. g. gosp. Damijan Pavlič od sledečih darovateljev: gg.: D. P. 1 gl., Janež Matija 1 gl., Arko Lovre 1 gl., Primož Pakiž 1 gl., Janez Šega 1 gl., Simon Vesel 1 gl. i nekaj obleke, Tomaž Peterlin 2 gl., Anton Lukman 3 gl., Primož Starec 1 gl., Andrej Levstik 2 gl., v cerkveni pašici 4 gl. 20 kr., Peter Lesar 30 kr., Mica Belka 20 kr., Marija Kunec 1 gl., gospdč. Marija Pirec 1 gl., Franja Košorok 20 kr., Marija Maršič 1 gl. 16 kr., Mica Čampa 50 kr., gospdč. Marija Levstik 1 gl., Mica Arko 50 kr., g. Janez Plut 1 gl. 50 kr., gospodinja Liza Fajdiga 1 gl. 50 kr., gospa Neža Pogorelec 1 gl., Marjana Pogorelec 1 gl., Katar. Mlekuz 1 gl. 50 kr., Marjeta Vesel 1 gl., 50 kr., Urh Vesel 50 kr., Anton Vesel 50 kr., Jurij Vesel 1 gl., Josipina Pakiž 50 kr., Jaka Kovačič 20 kr., Miha Hudolin 50 kr., Josip Čampa 30 kr., Marjeta Arko 10 kr., Marjeta Arko 5 kr., Tone Belaj 20 kr., Tone Hudolin 50 kr., Matija Jakopin 50 kr., Anton Čampa 1 gl. in 1 srajco in nekaj obleke, Janez Štupica 20 kr., Zverin 20 kr., Janez Lesar 20 kr., Jaka Levstik 10 kr., g. Ignacij Krže 1 gld., Janez Sterbenk 20 kr., Franjo Košir 10 kr., Janez Zbašnjik 10 kr., Marko Pakiž 50 kr., A. Vesel 50 kr., g. Primož Pakiž 1 gl., Minka Belaj 1 gl., g. Luka Kmet 50 kr., Janez Lovšin 50 kr. Dalje so darovali obleke: Gregor Anžlahar, Marjana Purkart 1 rjuho, Franja Prijatelj 1 rjuho. Pikčeva hiša nekaj obleke. Franja Korošek nekaj obleke. Iz Dolenje vasi pri Ribnici č. g. župnik 11 gld. Iz Kozjega č. g. Avgustin Kukovec 3 gl. Iz Gorjan na Gorenjskem poslal č. g. župnik nabranih 40 gl. Neimenovan 1 gl. Iz Rake poslal č. g. Anton Tavčar nabrani znesek od č. g. župnik Anton Tavčar 5 gl., č. g. Ant. Žgur 2 gl., g. Jakob Lenk 10 gl. gospa Terezija Lenk 5 gl., od Raških farmanov 17 gl. Iz Dobrega polja poslal g. J. Razboršek: Po nabiranju 1 gl. 39 kr., Josip Razboršek 2 gl., Franjo Brodnik 1 gl., M. Germ 10 kr., Mica Štupnik 10 kr., Josip Goršič 10 kr., Marija Škoda 10 kr., Neža Škulj 50 kr., Anton Brodnik 35 kr. Iz Rudnika g. Anton Krčan 2 gl. Iz Kavovja č. g. župnik Josip Pretnar 1 gl. 50 kr. Iz Vrhnike č. g. Anton Fatih Frankheim 5 gl. Iz Celovca poslal č. g. J. Janežič 10 gl. nabranih v družbi „pri Sandwirthu“; dalje 1 zaboj obleke poslalo društvo „Tvrđjava“ od sledečih gospodov: Matija

Majar, B. C. Rosbajer, Franjo Pesjak in Andrej Einspieler. Iz Ljubljane gospdč. Marija Finkova 1 gl. Prejšnji izkazi 2575 gl. 21 kr. skupaj 2738 gl. 36 kr.

Odbor potrjuje sprejem s prisrčno zahvalo i prosi še milodarov.

Podpiralni odbor:

J. N. Horak,

Vaso Petričič,

predsednik.

denarničar.

Poslano.

Važno za vsacega.

V vsih strokah, posebno pa pri kupovanju priljubljenih originalnih srečk opravičuje se zaupanje v firmo, na drugej strani pa tudi zaradi množega prodajanja.

Posebno srečna in radinatančnost in reelnosti je znana firma

Adolf Haas & Comp. v Hamburgu, katera se uljudno priporoča.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalescière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezn, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odrasčenih i otrocih brez medicinske in stroškov; zdravi vse bolezni želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze iznaduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato tilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, tumenje v ušesih, slabost in blevanje pri nosečih, stožnost, diabetes, trganje, shujšanje, bledično in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenke in je boljše nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneke, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofije Castle Stuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj. Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.

Revalescière Du Barry v mnogih slučajih nagrađi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi in griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v scalni cevi, zaprtju, pri bolehnem bodejni v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsni boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v glen. L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih društev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalescière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, polne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé vašega zdravila, tor vas toplo vsakemu priporočam. James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovaleca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalescière du Barry sestransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Montona, Istra.

Učinki Revalescière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimpenn, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalescière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

St. 80.416. Gosp. F. V. Beneke, pravi profesor medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od 3. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalescière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila nijso bila v stanu odpraviti; toda Revalescière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

St. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanju glave in davljenju.

St. 64.210. Markizo de Brehan, bolehanje sedem let, na nespanju, treslici na vseh udih, shujšanju in hipohondriji.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenju, nespanju in hujšanju.

St. 75.877. Flor. Köllera, c. kr. vojašk. oskrbnika, Velik Varazdin, na pljučnem kašlju in bolehanju dušnika, omotici i tiščenju v prsih.

St. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznađejni prsi bolečini in pretresu čutnic.

St. 75.928. Barona Sigmo 10letno hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalescière je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odrasčenih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.